

[Inge Fischer Møller.]

Det viser sig imidlertid gang på gang, at strenge forbud ikke løser problemerne, snarere tværtimod. At strengere forbud medfører, at flere mennesker unødigt bliver kriminaliseret, og at det medfører professionelle kriminelle bagmænd, eller at smuglere påtager sig at forsyne markedet med det kontrolbelagte produkt, er sikkert heller ikke folketinget ubekendt.

Det er derfor vigtigt at understrege, at vi må og skal gå oplysningsvejen. Vi skal oplyse om, hvad overdreven brug af alkohol kan føre med sig. Man kan af og til undre sig over, at der ikke er langt flere, der har kastet sig ud i drikkeriet. Vi har så mange arbejdsløse som aldrig før, og dem har vi en meget stor forpligtelse over for. Vi har også en meget stor forpligtelse over for de helt unge. Her må vi sætte ind med oplysning allerede i folkeskolen. Det er vigtigt at få slået fast, at man skal sætte ind allerede i skolen, og det er også blevet en realitet med den nye folkeskolelov, der trådte i kraft sidste år.

En undersøgelse, der er foretaget af kontaktudvalget vedrørende alkohol og narkotika, påpeger, at de unges – og her er der tænkt på skoleungdommen fra 7. klasse og opefter – forbrug af alkohol gennem den sidste 10 års periode har været stigende. Det fremgår endvidere, at det er ganske normalt, at unge bruger alkohol i et vist omfang. Det er imidlertid sjældent, at de har et forbrug på mere end 10–20 genstande om ugen, og det er sjældent, at de drikker alene, idet de i reglen drikker sammen med kammerater eller sammen med deres forældre. Endvidere drikker de hyppigst øl, sjældent stærke drikke. Hvis det er karakteristisk for vores ungdom, ser det vel ikke helt så galt ud, som man først kunne fornemme. Efter min opfattelse ser det ud til at være en ganske fornuftig omgang med alkohol.

En ting må man ikke glemme, og det er, at de unge jo før eller senere bliver voksne, og som et led i denne proces tilegner de sig eller forkaster måske de normer og holdninger, der af de unge opfattes som hørende hjemme i de voksnes verden. Og i de voksnes verden er det yderst normalt og socialt helt acceptabelt at have et vist alkoholforbrug.

Når det drejer sig om de unge, er det ikke alene et spørgsmål om at sikre fornøden oplysning, men det er også et spørgsmål om at sikre fornøden tillid og tiltro. Der bliver i det dag-

lige stillet mange krav til de unge, som de lever op til, og jeg er også sikker på, at de kan leve op til det ansvar, der er forbundet med at omgås alkohol i et rimeligt omfang.

Jeg vil dog godt understrege, at det er nødvendigt at fortsætte oplysningsvirksomheden om de skadelige virkninger, misbrug af alkohol kan have. Det gælder ikke blot for de unge, men for hele befolkningen. Jeg vil også godt understrege, at der ikke foreligger nogen klar dokumentation for, at der er sket en stigning i misbruget, men der foreligger en tendens til stigning. Der er dog iværksat foranstaltninger til at bekæmpe de mangeartede misbrug.

Løsningerne må og skal ses i en større sammenhæng – det gælder både for de unge og for de øvrige aldersgrupper – vi må have en samlet vurdering, en højere grad af oplysning og fremfor alt ikke en fortsættelse af den skræk-kampagne, der nu er iværksat. Mennesker, der drikker, er ikke samfundsskadelige eller farlige, men det er klart, at man skal undgå menneskelige tragedier, hvis det på nogen måde er muligt. Det er jeg enig i, men jeg tror ikke på, at vi gennem en debat i folketinget kan få løst de eventuelle problemer, der måtte være. Jeg tror, at den måde, man kan sætte fokus på et problem på gennem en debat i folketinget, kan skræmme mange, ligesom det også kan give dårlig samvittighed hos mange.

På den anden side vil jeg godt understrege, at vi skal være forsigtige med ikke at blive grebet af panik og gennem en sensationel omtale forværre situationen, således at de mange mennesker, der er ramt af problemet, gennem en kedelig omtale føler problemet yderligere forværret.

Når vi diskuterer misbrug, må man nok slå fast, at misbrug er mange ting. Det er ikke bare overdreven indtagelse af alkohol. Det er vel noget, de fleste af os kender til, og derfor er det let at tale med om. En anden ting, man også kan kalde for misbrug, er overdreven indtagelse af næringsmidler, som fører til den danske nationalsygdom, overvægt. Det taler man ikke så meget om, men i virkeligheden er spørgsmålet om overvægt vel noget, der også bør have en større bevågenhed. Jeg vil godt understrege, at jeg ikke lægger op til, at vi i folketinget skal have en debat om de problemer, der er forbundet med overvægt, men jeg har blot nævnt det for at påpege, at spørgsmålet om misbrug ikke ligger så langt fra nogen af os. Tænk også på medicinmisbruget!